

31998L0034

1998 7 21

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 204/37

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 98/34/EB**1998 m. birželio 22 d.****nustatanti informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

taikyti tik ten, kur reglamentai yra būtini esminiams reikalavimams įvykdyti, o jų tikslas – visuomenės interesai, kuriuos jos ir garantuoja;

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a, 213 ir 43 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

- (5) kadangi prieš priimant technines nuostatas Komisijai labai svarbu turėti reikiamą informaciją; kadangi dėl tos priežasties valstybės narės, kurių reikalaujama padėti jai atlikti uždavinį pagal Sutarties 5 straipsnį, privalo pranešti apie savo techninių reglamentų projektus;

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

- (6) kadangi visos valstybės narės taip pat privalo būti informuotos apie techninius reglamentus, kuriuos numato priimti bet kuri valstybė narė;

(1) kadangi 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/189/EEB, nustatanti informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką ⁽⁴⁾, buvo įvairiai ir iš esmės keičiama; kadangi, siekiant aiškumo ir racionalumo, ši direktyva turėtų būti konsoliduota;

- (7) kadangi vidaus rinkos tikslas yra sukurti aplinką, palankią įmonių konkurencingumui; kadangi geresnis informacijos pateikimas yra vienas iš būdų padėti įmonėms geriau pasinaudoti šiai rinkai būdingais pranašumais; kadangi dėl to yra būtina ūkio subjektams suteikti galimybę įvertinti kitų valstybių narių pasiūlytų nacionalinių techninių reglamentų poveikį, numatant, kad bus reguliariai skelbiami projektų, apie kuriuos buvo pranešta, pavadinimai, ir naudojantis nuostatomis, susijusiomis su tokių projektų konfidencialumu;

(2) kadangi vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje yra užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas; kadangi dėl to prekių judėjimo kiekybinių apribojimų bei visų kitų lygiaverčio poveikio priemonių uždraudimas yra vienas iš pagrindinių Bendrijos principų;

(3) kadangi, siekiant sklandaus vidaus rinkos veikimo, reikėtų užtikrinti kuo didesnę nacionalinių iniciatyvų dėl techninių standartų ir reglamentų rengimo skaidrumą;

- (8) kadangi, siekiant teisinio aiškumo, valstybėms narėms vertėtų viešai skelbti, jog nacionalinis techninis reglamentas buvo priimtas laikantis šioje direktyvoje nustatytų formalumų;

(4) kadangi prekybos kliūtys, susidarancios dėl su gaminiams susijusių techninių reglamentų, gali būti leidžiamos

⁽¹⁾ OL C 78, 1997 3 12, p. 4.

⁽²⁾ OL C 133, 1997 4 28, p. 5.

⁽³⁾ 1997 m. rugsėjo 17 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 304, 1997 10 6, p. 79), 1998 m. vasario 23 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 110, 1998 4 8, p. 1) ir 1998 m. balandžio 30 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 152, 1998 5 18). 1998 m. gegužės 28 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 96/139/EB (OL L 32, 1996 2 10, p. 31).

- (9) kadangi, kiek tai yra susiję su gaminiams taikomais techniniais reglamentais, priemonės, skirtos tinkamam rinkos veikimui ar jos plėtojimui užtikrinti, apima didesnę nacionalinių ketinimų skaidrumą ir siūlomų reglamentų galimo poveikio rinkai įvertinimo kriterijų bei sąlygų išplėtimą;

- (10) kadangi dėl to būtina įvertinti visus gaminiui keliamus reikalavimus ir atsižvelgti į nacionalinės gaminių reglamentavimo nusistovėjusios tvarkos raidą;
- (11) kadangi kiti nei techninės specifikacijos reikalavimai, susiję su pateikto į rinką gaminio būvio ciklu, gali turėti įtakos to gaminio laisvam judėjimui arba sudaryti kliūtis tinkamam vidaus rinkos veikimui;
- (12) kadangi yra būtina paaiškinti *de facto* techninio reglamento sąvoką; kadangi ypač nuostatos, kuriomis valstybės institucija pateikia nuorodas į technines specifikacijas ar kitus reikalavimus arba skatina jų laikytis, ir visuomenės labui skirtos nuostatos, pateikiančios nuorodą į gaminius, su kuriais yra susijusi ta valstybės institucija, tokiems reikalavimams ar specifikacijoms suteikia didesnę privalomąją vertę, negu ta, kurią dėl savo pačių kilmės jie turėtų priešingu atveju;
- (13) kadangi Komisijai ir valstybėms narėms taip pat turėtų būti skirta pakankamai laiko numatomos priemonės pakeitimams pasiūlyti, kad būtų pašalintos ar sumažintos kliūtys, galinčios trukdyti laisvam prekių judėjimui;
- (14) kadangi atitinkama valstybė narė, rengdama galutinę numatytos priemonės redakciją, privalo atsižvelgti į šiuos pakeitimus;
- (15) kadangi vidaus rinkai yra būdinga, ypač tais atvejais, kai valstybės narės negali įgyvendinti abipusio pripažinimo principo, kad Komisija priima ar pasiūlo priimti privalomus Bendrijos aktus; kadangi buvo nustatytas konkretus laikinas priėmimo atidėjimo laikotarpis, kad nebūtų įgyvendintos nacionalinės priemonės, trukdančios Tarybai ar Komisijai priimti Bendrijos privalomus tos pačios srities aktus;
- (16) kadangi minima valstybė narė, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatytų bendrų pareigų, privalo atidėti numatytos priemonės įgyvendinimą tokiam laikotarpiui, kuris leistų bendrai išnagrinėti pasiūlytus pakeitimus arba parengti pasiūlymą dėl privalomo Tarybos akto, arba priimti privalomą Komisijos aktą; kadangi terminai, kurie buvo nustatyti valstybių narių Vyriausybių atstovų, posėdžiavusių Taryboje 1969 m. gegužės 28 d., priimate susitarime dėl priėmimo atidėjimo ir pranešimo Komisijai ⁽¹⁾, su pakeitimais, padarytais 1973 m. kovo 5 d. susitarimu ⁽²⁾, atitinkamais atvejais pasirodė nepakankami ir dėl to turėtų būti pratęsti;
- (17) kadangi priėmimo atidėjimo ir pranešimo Komisijai tvarka, pirmiau nurodyta minėtame 1969 m. gegužės 28 d. susitarime, ir toliau taikoma gaminiams, kuriems netaikoma ši direktyva;
- (18) kadangi, siekdamas padėti Tarybai patvirtinti Bendrijos priemones, valstybės narės neturėtų priimti techninių reglamentų, jeigu Taryba patvirtino bendrąją poziciją dėl Komisijos pasiūlymo šioje srityje;
- (19) kadangi iš esmės nacionaliniai techniniai standartai gali turėti tą patį poveikį laisvam prekių judėjimui kaip ir techniniai reglamentai;
- (20) kadangi dėl to, atrodytų, būtina informuoti Komisiją apie standartų projektų panašiomis sąlygomis, kurios yra taikomos techniniams reglamentams; kadangi pagal Sutarties 213 straipsnį Komisija, laikydamosi pagal šios Sutarties nuostatas Tarybos nustatytų apribojimų ir sąlygų, gali rinkti visokią informaciją ir daryti bet kokią patikrinimą, reikalingą jai patikėtoms užduotims atlikti;
- (21) kadangi taip pat būtina, kad valstybės narės ir standartizacijos institucijos būtų informuotos apie kitų valstybių narių standartizacijos institucijų numatomus parengti standartus;
- (22) kadangi sistemingai pranešinėti iš esmės būtina tik apie naujus standartizacijos objektus ir tik tuo atveju, jei šių objektų svarstymas nacionaliniu lygiu nulemtų nacionalinių standartų skirtumus, galinčius sutrikdyti rinkos veikimą; kadangi bet koks vėlesnis pranešimas ar informacija, susijusi su nacionalinės veiklos eiga, turi priklausyti nuo to, ar tokia veikla domisi tie, kuriems jau buvo pranešta apie šį naują objektą;
- (23) kadangi, nepaisant to, Komisija privalo turėti galimybę pareikalauti, kad jai būtų pranešta apie visas nacionalines standartų programas arba jų dalį, kad ji galėtų peržiūrėti standartizacijos veiklos konkrečiuose ekonomikos sektoriuose raidą;

⁽¹⁾ OL C 76, 1969 6 17, p. 9.

⁽²⁾ OL C 9, 1973 3 15, p. 3.

- (24) kadangi Europos standartizacijos sistemą privalo organizuoti atitinkamos šalys arba ši sistema privalo būti joms organizuojama remiantis darnos, skaidrumo, atvirumo, sutarimo, specialių interesų nepriklausomumo, veiksmingumo ir nacionaliniu atstovavimu paremtų sprendimų priėmimo principais;
- (25) kadangi standartizacijos veikla Bendrijoje privalo būti grindžiama pagrindinėmis nacionalinių standartizacijos institucijų teisėmis, kaip antai galimybė gauti standartų projektus, gauti informaciją apie tai, kokių priemonių buvo imtasi dėl pateiktų pastabų, palaikyti ryšį su kitų valstybių narių standartizacijos veikla arba prašyti parengti Europos standartus vietoje nacionalinių standartų; kadangi valstybės narės privalo imtis visų jos galioje esamų tinkamų priemonių, užtikrinančių, kad jų standartizacijos institucijos naudotųsi šiomis teisėmis;
- (26) kadangi nuostatos, susijusios su priėmimo atidėjimo tvarka, taikoma nacionalinėms standartizacijos institucijoms, kai yra rengiamas Europos standartas, privalo būti suderintos su atitinkamomis Europos standartizacijos institucijų bendroje sistemoje esančių standartizacijos institucijų priimtomis nuostatomis;
- (27) kadangi būtina įsteigti Nuolatinį komitetą, kurio narius skirtų valstybės narės ir kurio uždavinys būtų padėti Komisijai išnagrinėti nacionalinių standartų projektus ir bendradarbiauti su ja siekiant sumažinti jų neigiamą poveikį laisvam prekių judėjimui;
- (28) kadangi su Nuolatiniu komitetu turėtų būti konsultuojamasi dėl šioje direktyvoje nurodytų prašymų parengti standartų projektus;
- (29) kadangi ši direktyva neturėtų turėti įtakos valstybių narių pareigoms dėl III priedo B dalyje nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę galutinių terminų,
2. „Techninė specifikacija“ – dokumente pateikti reikalavimai tokioms gaminio charakteristikoms kaip kokybės lygiai, darbiniai parametrai, sauga ar matmenys, taip pat reikalavimai parduodamo gaminio pavadinimui, terminijai, simboliams, bandymams ir bandymų metodams, pakavimui, žymėjimui ar ženklavimui etiketėmis ir atitikties įvertinimo procedūroms.
- Sąvoka „techninė specifikacija“ taip pat apima žemės ūkio produktų, nurodytų Sutarties 38 straipsnio 1 dalyje, žmoniems ir gyvūnams vartoti skirtų produktų, taip pat medicinos produktų, apibrėžtų Direktyvos 65/65/EEB⁽¹⁾ 1 straipsnyje, ir kitų produktų gamybos būdus ir procesus, jeigu jie turi įtakos produktų charakteristikoms.
3. „Kiti reikalavimai“ – gaminiui keliami kiti nei techninė specifikacija reikalavimai, kuriais siekiama apsaugoti pirmiausia vartotojus ar aplinką ir kurie turi įtakos į rinką patekusio gaminio būvio ciklui, kaip antai jo naudojimo, perdurbimo, pakartotinio naudojimo ar utilizavimo sąlygos, jeigu jos gali žymiai paveikti gaminio sudėtį, esmines savybes ar jo pardavimą.
4. „Standartas“ – pripažintos standartizacijos institucijos priimta daugkartiniam ar nuolatiniam taikymui skirta techninė specifikacija, kurios reikalavimų atitiktis nėra privaloma ir kuri yra:
- tarptautinis standartas – tarptautinės standartizacijos organizacijos priimtas ir visuomenei prieinamas standartas,
  - Europos standartas – Europos standartizacijos institucijos priimtas ir visuomenei prieinamas standartas,
  - nacionalinis standartas – nacionalinės standartizacijos institucijos priimtas ir visuomenei prieinamas standartas.
5. „Standartų programa“ – pripažintos standartizacijos institucijos darbo programa, kurioje išvardyti rengiamų standartų objektai.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos turi šią reikšmę:

1. „Gaminys“ – bet kuris pramonės gaminys, taip pat žemės ūkio ir žuvininkystės produktas.

⁽¹⁾ 1965 m. sausio 26 d. Tarybos direktyva 65/65/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su vaistais, suderinimo (OL 22, 1965 2 9, p. 369/65). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 93/39/EEB (OL L 214, 1993 8 24, p. 22).

6. „Standarto projektas“ – parengiamasis dokumentas, kuriame pateiktas su tam tikru objektu susijusios techninės specifikacijos tekstas, kurį ketinama priimti pagal nacionalinę standartų priėmimo tvarką ir kuris pateikiamas visuomenei svarstyti ar kruopščiai išnagrinėti.
7. „Europos standartizacijos institucija“ – I priede nurodyta institucija.
8. „Nacionalinė standartizacijos institucija“ – II priede nurodyta institucija.
9. „Techninis reglamentas“ – techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ir *de facto* parduodant ar naudojant valstybėje narėje ar didesnėje jos teritorijoje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, išskyrus nurodytus 10 straipsnyje, draudžiantys gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti.

De facto techniniai reglamentai yra:

- valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriuose yra pateikiama nuoroda į technines specifikacijas ar kitus reikalavimus, arba į profesines taisykles ar praktikos nuostatas, kuriose savo ruožtu daromos nuorodos į technines specifikacijas ar kitus reikalavimus, ir kurių atitiktis suteikia minėtų įstatymų ir kitų teisės aktų atitiktis prielaidą,
- savanoriški susitarimai, kuriuose valstybės institucija yra susitariančioji šalis ir kuriuose visuomenės labui yra numatyta laikytis techninių specifikacijų ar kitų reikalavimų, išskyrus viešojo pirkimo konkursų specifikacijas,
- techninės specifikacijos ar kiti reikalavimai, susiję su fiskalinėmis ar finansinėmis priemonėmis, kurių reikalavimų atitiktis turi įtakos gaminių suvartojimui; techninės specifikacijos ar kiti reikalavimai, susiję su valstybės socialinės apsaugos sistemomis, šiai grupei nepriklauso.

Tai valstybių narių paskirtų valdžios institucijų priimti techniniai reglamentai, pateikiami sąraše, kurį Komisija privalo parengti iki 1995 m. liepos 1 d. 5 straipsnyje nurodytame komitete.

Ta pati tvarka taikoma iš dalies keičiant šį sąrašą.

10. „Techninio reglamento projektas“ yra techninės specifikacijos ar kito reikalavimo tekstas, įskaitant administracines nuostatas, parengtas siekiant suteikti dokumentui teisinę galią arba galiausiai jį priimti kaip techninį reglamentą, esantis tokioje parengimo stadijoje, kai dar galima daryti esminius jo keitimus.

Ši direktyva netaikoma toms priemonėms, kurias valstybės narės laiko būtinomis pagal Sutartį siekiant apsaugoti žmones, pirmiausia darbuotojus, kai yra naudojami gaminiai, jeigu tokios priemonės neturi poveikio gaminiams.

2 straipsnis

1. Komisija ir I bei II prieduose nurodytos standartizacijos institucijos privalo būti informuojamos apie naujus objektus, kuriems II priede nurodytos nacionalinės institucijos, įtraukdamos juos į savo standartų programas, nusprendė parengti arba pakeisti standartą, jeigu jis nėra tapatus ar ekvivalentiškas perimtam tarptautiniam ar Europos standartui.

2. 1 dalyje minėtoje informacijoje nurodoma, ar konkretus standartas:

- perims tarptautinį standartą, bet nebus ekvivalentiškas jam,
- bus naujas nacionalinis standartas,
- bus nacionalinio standarto keitimas.

Po konsultacijų su 5 straipsnyje nurodytu komitetu Komisija gali parengti šios informacijos pateikimo suvestinės forma taisykles, taip pat planą ir kriterijus, reglamentuojančius šios informacijos pateikimą, kad būtų galima ją lengviau įvertinti.

3. Komisija gali paprašyti visų jai pateiktinų standartų programų arba jų dalies.

Ji šią informaciją pateikia valstybėms narėms tokia forma, kuri leistų įvertinti ir palyginti skirtingas programas.

4. Prireikus Komisija, remdamasi valstybių narių pranešimais, iš dalies keičia II priedą.

5. Taryba Komisijos pasiūlymu nusprendžia dėl I priedo keitimo.

3 straipsnis

I ir II prieduose nurodytų standartizacijos institucijų ir Komisijos prašymu nusiunčiami visi standartų projektai; atitinkama institucija nuolat informuoja apie tai, kokių priemonių buvo imtasi atsižvelgiant į visas pastabas apie projektus.

4 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad jų standartizacijos institucijos:

- praneštų informaciją 2 ir 3 straipsniuose nustatyta tvarka,
- skelbtų standartų projektus tokiu būdu, kad būtų galima gauti kitose valstybėse narėse įsisteigusių šalių pastabas,
- suteiktų kitoms II priede nurodytoms institucijoms teisę pasyviai arba aktyviai (atsiunčiant stebėtoją) dalyvauti planuojamoje veikloje,
- savo darbo programoje neprieštarautų standartizacijos objektui, svarstomam Europos lygiu pagal Europos standartizacijos įstaigų taisykles, ir nesiimtų jokių veiksmų, kurie šiuo atžvilgiu prieštarautų sprendimui.

2. Valstybės narės susilaiko nuo nacionalinio standarto pripažinimo, tvirtinimo ar naudojimo nuorodos būdu, jei jis buvo priimtas pažeidus 2 ir 3 straipsnius ir šio straipsnio 1 dalies nuostatas.

5 straipsnis

Įsteigiamas Nuolatinis komitetas, sudarytas iš valstybių narių paskirtų atstovų, galinčių kreiptis pagalbos į ekspertus ar patarėjus; jo pirmininkas yra Komisijos atstovas.

Komitetas parengia savo darbo tvarkos taisykles.

6 straipsnis

1. Komitetas su I ir II priede nurodytų standartų institucijų atstovais susitinka ne rečiau kaip du kartus per metus.

2. Komisija pateikia Komitetui ataskaitą apie šioje direktyvoje nustatytų procedūrų įgyvendinimą ir taikymą, taip pat

pasiūlymus, kaip pašalinti esamas bei numatomas prekybos kliūtis.

3. Komitetas pareiškia savo nuomonę dėl 2 dalyje nurodytų pranešimų ir pasiūlymų ir gali dėl to pasiūlyti, kad Komisija:

- pareikalautų Europos standartizacijos institucijų per nustatytą laiką parengti Europos standartą,
- siekdama išvengti galimų prekybos kliūčių, užtikrintų, kur būtina, kad konkrečios valstybės narės pirmiausia tarpusavyje susitartų dėl atitinkamų priemonių,
- imtųsi visų atitinkamų priemonių,
- nustatytų sritis, kuriose yra būtinas suderinimas, o prireikus imtųsi atitinkamo suderinimo konkrečioje srityje.

4. Komisija konsultuoja Komitetą:

- a) prieš atliekant bet kokį I ir II priedo sąrašų keitimą (2 straipsnio 1 dalis);
- b) rengiant informacijos suvestinės forma teikimo taisykles ir standartų programų pateikimo planą ir kriterijus (2 straipsnis 2 dalis);
- c) priimant sprendimą dėl pačios sistemos, kuria remiantis įgyvendinamas šia direktyva numatytas keitimasis informacija, ir dėl kiekvieno jos keitimo;
- d) peržiūrint šia direktyva sukurtos sistemos veikimą;
- e) dėl šio straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje nurodytų reikalavimų standartizacijos institucijoms.

5. Komisija gali konsultuoti Komitetą dėl bet kurio jos gauto preliminarus techninio reglamento projekto.

6. Bet koks klausimas, susijęs su šios direktyvos įgyvendinimu, gali būti pateiktas Komitetui jo pirmininko ar valstybės narės prašymu.

7. Komiteto veikla ir jam teiktina informacija yra konfidencialios.

Tačiau Komitetas ir nacionalinės valdžios institucijos gali konsultuoti fizinius ir juridinius asmenis, įskaitant ir privataus sektoriaus atstovus, pateikdami ekspertų nuomonę, jeigu imasi būtinų atsargumo priemonių.

7 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų atitinkamų priemonių užtikrinti, kad, rengiant 6 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje nurodytą Europos standartą arba jį priėmus, jų standartizacijos įstaigos nesiimtų jokių veiksmų, galinčių pakenkti ketinamam suderinimui, ir ypač kad neskelbtų šioje srityje naujo ar peržiūrėto nacionalinio standarto, kuris nevisiškai atitinka galiojantį Europos standartą.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma standartizacijos institucijų darbui, atliekamam valstybės institucijų prašymu parengti technines specifikacijas ar konkrečių gaminių standartą siekiant priimti tokiems gaminiams skirtą techninį reglamentą.

Valstybės narės pateikia Komisijai apie visus tokius prieš tai einančioje dalyje nurodytus prašymus, kaip apie techninių reglamentų projektus, pagal 8 straipsnio 1 dalies reikalavimus, nurodydamos jų priėmimo priežastis.

8 straipsnis

1. Laikydamosi 10 straipsnio nuostatų, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus tuos atvejus, kai jis tik perima visą tarptautinio ar Europos standarto tekstą, kuomet užtenka pateikti informaciją apie atitinkamą standartą; jos taip pat pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl būtina priimti tokį techninį reglamentą, jei priežastys nėra aiškios iš projekto.

Jei reikia ir jeigu nebuvo atsiųsta anksčiau, valstybės narės, perduodamos informaciją, tuo pačiu metu pateikia tiesiogiai ir iš esmės susijusių pagrindinių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų tekstą, jei jo prireiktų šio techninio reglamento poveikiui įvertinti.

Valstybės narės iš naujo pateikia projektą pirmiau nurodytomis sąlygomis, jeigu jų atlikti šio projekto pakeitimai, labai keičiantys jo taikymo sritį, sutrumpina iš pradžių numatytą įgyvendinimo terminą, prideda techninių specifikacijų ar reikalavimų arba padaro juos labiau ribojančius.

Kai dėl visuomenės sveikatos, vartotojų apsaugos arba aplinkos apsaugos projektu siekiama apriboti cheminių medžiagų, preparatų ar gaminių pardavimą ar jų naudojimą, valstybės narės

taip pat perduoda trumpą apžvalgą arba nuorodas į visus atitinkamus duomenis, susijusius su minėtomis medžiagomis, preparatais ar gaminiais, su žinomais ir esamais pakaitalais, kai ši informacija yra prieinama, ir praneša apie numatomą priemonės poveikį visuomenės sveikatai ir vartotojų bei aplinkos apsaugai, kartu pateikdamos rizikos analizę, atitinkamai atliktą pagal bendruosius cheminių medžiagų rizikos įvertinimo principus, nurodytus Tarybos reglamento (EEB) Nr. 793/93⁽¹⁾ 10 straipsnio 4 dalyje – esamai medžiagai ir Direktyvos 67/548/EEB⁽²⁾ 3 straipsnio 2 dalyje – naujai medžiagai.

Komisija nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms apie projektą ir visus jai atsiųstus dokumentus; ji taip pat gali šį projektą perduoti 5 straipsnyje nurodytam komitetui, kad sužinotų jo nuomonę, ir, jei reikia, atsakingo už šią sritį komiteto nuomonę.

Dėl 1 straipsnio 9 dalies antros pastraipos trečioje įtraukoje nurodytų techninių specifikacijų ar kitų reikalavimų Komisijos ar valstybių narių išsamiai išdėstytos pastabos ar nuomonės gali būti susijusios tik su aspektais, kurie gali trukdyti prekybai, bet ne su priemonės fiskaliniu ar finansiniu aspektu.

2. Komisija ir valstybės narės gali pateikti pastabas techninio reglamento projektą atsiuntusiai valstybei narei; ši valstybė narė kiek galima atsižvelgia į tokias pastabas toliau rengdama techninį reglamentą.

3. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai galutinę techninio reglamento redakciją.

4. Pagal šį straipsnį pateikta informacija neturi būti slapta, išskyrus jeigu to aiškiai prašo pranešanti valstybė narė. Bet kuris toks prašymas privalo būti pagrįstas.

Esant pastarajam atvejui, jeigu buvo imtasi būtinų atsargumo priemonių, 5 straipsnyje nurodytas komitetas ir nacionalinės valdžios institucijos gali naudotis privataus sektoriaus fizinių ar juridinių asmenų ekspertų konsultacijomis.

⁽¹⁾ 1993 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 793/93 dėl esamų medžiagų rizikos įvertinimo ir kontrolės (OL L 84, 1993 4 5, p. 1).

⁽²⁾ 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo (OL L 196, 1967 8 16, p. 1). Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 92/32/EEB (OL L 154, 1992 6 5, p. 1).

5. Kai techninių reglamentų projektai sudaro dalį priemonių, apie kurias projekto stadijoje reikia pranešti Komisijai pagal kitą Bendrijos aktą, valstybės narės gali pranešti pagal šį kitą aktą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, jeigu jos oficialiai nurodo, jog minėtas pranešimas taip pat yra pranešimas pagal šios direktyvos nuostatas.

Tai, kad Komisija nepareiškė nuomonės dėl techninio reglamento projekto pagal šią direktyvą, neturi prieštarauti bet kuriam sprendimui, kuris gali būti priimtas pagal kitus Bendrijos aktus.

9 straipsnis

1. Valstybės narės trims mėnesiams atideda techninio reglamento priėmimą nuo tos dienos, kai Komisija gauna 8 straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą.

2. Valstybės narės nuo dienos, kai Komisija gauna 8 straipsnio 1 dalyje minėtą pranešimą:

— keturiems mėnesiams atideda techninio reglamento projekto priėmimą, jeigu tai yra 1 straipsnio 9 dalies antroje įtraukoje nurodytas savanoriškas susitarimas,

— nepažeisdamos 3, 4 ir 5 dalių nuostatų, šešiams mėnesiams atideda bet kurio kito techninio reglamento projekto priėmimą,

jeigu Komisija ar kita valstybė narė per tris mėnesius nuo šios datos pateikia išsamiai išdėstytą nuomonę, kad numatyta priemonė gali kliudyti laisvam prekių judėjimui vidaus rinkoje;

Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie veiksmus, kurių ji siūlo imtis dėl tokių išsamiai išdėstytų nuomonių. Komisija pateikia pastabas dėl šios nuomonės.

3. Valstybės narės atideda techninio reglamento projekto priėmimą 12 mėnesių nuo dienos, kai Komisija gauna 8 straipsnio 1 dalyje minėtą pranešimą, jeigu Komisija per tris mėnesius nuo šios datos paskelbia savo ketinimą pasiūlyti arba priimti direktyvą, reglamentą ar sprendimą šiuo klausimu Sutarties 189 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Valstybės narės atideda techninio reglamento projekto priėmimą 12 mėnesių nuo dienos, kai Komisija gauna 8 straipsnio 1 dalyje minėtą pranešimą, jeigu Komisija per tris mėnesius

nuo šios datos paskelbia, jog ji nustatė, kad dėl techninio reglamento projekto objekto yra pateiktas siūlymas Tarybai priimti direktyvą, reglamentą ar sprendimą Sutarties 189 straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Jeigu Taryba patvirtina bendrąją poziciją 3 ir 4 dalyse nurodyto priėmimo atidėjimo laikotarpiu, šis laikotarpis pagal 6 dalies nuostatas yra pratęsiamas iki 18 mėnesių.

6. 3, 4 ir 5 dalyse nurodytos pareigos pasibaigia, kai:

— Komisija informuoja valstybes nares, jog ji nebetekina siūlyti ar priimti privalomo Bendrijos akto,

— Komisija informuoja valstybes nares apie savo projekto ar pasiūlymo atšaukimą,

— Komisija ar Taryba priima privalomą Bendrijos aktą.

7. Šio straipsnio 1–5 dalys netaikomos tais atvejais, kai dėl skubių priežasčių, kurias lėmė rimtos ir nenumatytos aplinkybės, susijusios su visuomenės sveikatos apsauga ar sauga, gyvūnų apsauga ar augalų išsaugojimu, valstybė narė per labai trumpą laiką privalo parengti techninius reglamentus, kad juos nedelsdama priimtų ir taikytų be jokių galimų konsultacijų. 8 straipsnyje nurodytame pranešime valstybė narė pateikia priežastis, pagrindžiančias priemonių, kurių buvo imtasi, skubumą. Komisija kuo greičiau pateikia savo nuomonę dėl šio pranešimo. Ji imasi atitinkamų veiksmų, jeigu nurodyta tvarka yra taikoma neteislingai. Komisija nuolat informuoja Europos Parlamentą.

10 straipsnis

1. 8 ir 9 straipsniai netaikomi tiems valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams ar savanoriškiems susitarimams, kuriais valstybės narės:

— laikosi privalomų Bendrijos aktų, dėl kurių yra priimamos techninės specifikacijos,

— vykdo tarptautiniuose susitarimuose numatytus įsipareigojimus, dėl kurių yra priimamos bendros techninės specifikacijos Bendrijoje,

— naudojami apsaugos sąlygomis, numatytomis privalomuose Bendrijos aktuose,

- taiko Direktyvos 92/59 EEB ⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies reikalavimus,
- apsiriboja Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimo vykdymu,
- Komisijos prašymu iš dalies keičia techninį reglamentą, kaip nurodyta 1 straipsnio 9 dalyje, siekdamas pašalinti prekybos kliūtis.

2. 9 straipsnis netaikomas valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, draudžiantiems gamybą, jeigu jie netrukdo laisvam gaminių judėjimui.

3. 9 straipsnio 3–6 dalys netaikomos 1 straipsnio 9 dalies antroje įtraukoje nurodytiems savanoriškiems susitarimams.

4. 9 straipsnis netaikomas 1 straipsnio 9 dalies trečioje įtraukoje nurodytoms techninėms specifikacijoms arba kitiems reikalavimams.

11 straipsnis

Komisija kas dveji metai praneša Europos Parlamentui, Tarybai bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui apie šios direktyvos taikymo rezultatus. Europos standartizacijos organizacijoms pavestų darbų pagal šią direktyvą sąrašai, taip pat gautų pranešimų statistika kasmet skelbiama *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

12 straipsnis

Valstybės narės, priimdamos techninį reglamentą, daro jame nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jį oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

13 straipsnis

1. Šia direktyva III priedo A dalyje išvardytos direktyvos ir sprendimai yra paskelbiami netekusiais galios, nepažeidžiant III priedo B dalyje nurodytų valstybių narių pareigų dėl minėtų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę galutinių terminų.

2. Nuorodos į netekusias galios direktyvas ir sprendimus aiškinamos kaip nuorodos į šią direktyvą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

14 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1998 m. birželio 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. M. GIL-ROBLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. CUNNINGHAM

⁽¹⁾ 1992 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 92/59/EEB dėl bendros gaminių saugos (OL L 228, 1992 8 11, p. 24).

*I PRIEDAS***EUROPOS STANDARTIZACIJOS INSTITUCIJOS**

CEN

Europos standartizacijos komitetas

Cenelec

Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas

ETSI

Europos telekomunikacijų standartų institutas

—

II PRIEDAS

NACIONALINĖS STANDARTIZACIJOS INSTITUCIJOS

1. BELGIJA
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie

CEB/BEC
Comité electrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DANIJA
DS
Dansk Standard

NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. VOKIETIJA
DIN
Deutsches Institut für Normung e. V.

DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. GRAIKIJA
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. ISPANIJA
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. PRANCŪZIJA
AFNOR
Association française de normalisation

UTE
Union technique de l'électricité – Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. AIRIJA
NSAI
National Standards Authority of Ireland

ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITALIJA
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione

CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

(1) UNI ir CEI kartu su Pašto ir telekomunikacijų institutu ir Pramonės ministerija pavedė Nacionaliniams informacijos technologijos koordinavimo komitetui CONCIT darbą ETSI.

9. LIUKSEMBURGAS

ITM

Inspection du travail et des mines

SEE

Service de l'énergie de l'État

10. NYDERLANDAI

NNI

Nederlands Normalisatie-instituut

NEC

Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. AUSTRIJA

ON

Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE

Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGALJA

IPQ

Instituto Português da Qualidade

13. JUNGtinė KARALYSTė

BSI

British Standards Institution

BEC

British Electrotechnical Committee

14. SUOMIJA

SFS

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry

Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC

Telehallintokeskus

Teleförvaltningscentralen

SESKO

Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry

Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. ŠVEDIJA

SIS

Standarteringen i Sverige

SEK

Svenska elektriska kommissionen

ITS

Informationstekniska standardiseringen

III PRIEDAS

A DALIS

Direktyvos ir sprendimai, pripažinti netekusiais galios*(nurodyti 13 straipsnyje)*

Direktyva 83/189/EEB ir šie jos pakeitimai:

Tarybos direktyva 88/182/EEB

Komisijos sprendimas 90/230/EEB

Komisijos sprendimas 92/400/EEB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/10/EB

Komisijos sprendimas 96/139/EB

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę galutinių terminų sąrašas*(nurodytas 13 straipsnyje)*

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę galutinis terminas
83/189/EEB (OL L 109, 1983 4 26, p. 8)	1984 3 31
88/182/EEB (OL L 81, 1988 3 26, p. 75)	1989 1 1
94/10/EB (OL L 100, 1994 4 19, p. 30)	1995 7 1

IV PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 83/189/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	5 straipsnis
4 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	9 straipsnis
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	11 straipsnis
12 straipsnis	12 straipsnis
—	13 straipsnis
—	14 straipsnis
—	15 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
—	III priedas
—	IV priedas